

Séu tveir katlar eða fleiri í sama skipi, skal greiða hálf laun fyrir síðari katlana, séu þeir skoðaðir í sömu ferð skoðunarmannsins, annars full laun.

6. gr.

Ferðaskostnaður o. fl.

Nú er skoðunarmaður kvaddur til að skoða skip, en ekki hægt að framkvæma skoðun af ástæðum, sem eru honum óviðkomandi, skal þá útgerðarmaður bæta honum vinnutap og ferðakostnað, ef einhver er.

Annars fá skoðunarmenn ferðakostnað sinn endurgreiddan eftir reikningi, er skipaskoðunarstjóri samþykkir.

Ríkissjóður greiðir þennan kostnað.

7. gr.

Reikningar.

Skipaskoðunarmenn skrifi reikninga fyrir störf sín í fjórri í þar til gerðar bækur. Laun samkvæmt 1. gr., skulu sýslumenn og bæjarfógetar greiða gegn reikningi í tvíriti, einnig skal Skipaskoðun ríkisins sent afrit af reikningunum.

Laun samkvæmt öðrum greinum reglugerðarinnar greiðir Skipaskoðun ríkisins gegn reikningi í þríriti.

Reglugerð þessi, um laun fyrir skoðun á skipum, sem framkvæmt er af hinum lögskipuðu skoðunarmönnum, sem ekki taka laun úr ríkissjóði, er hér með sett samkvæmt 55. gr. laga nr. 50 31. júlí 1959, um eftirlit með skipum, til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt eru úr gildi felldar reglur nr. 6 15. janúar 1960, um laun skipaskoðunarmanna ríkisins.

Samgöngumálaráðuneytið, 21. maí 1964.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

REGLUGERÐ**um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.**

1. gr.

Frá og með 1. janúar 1964 skal greiða sérstakt innflutningsgjald af benzíni (benzingjald), og skal gjaldið nema kr. 2.77 af hverjum lítra.

Af benzinbirgðum, sem til eru í landinu nefndan dag, skal greiða samanlagt jafnhátt gjald, hvort heldur benzínið er í vörzlu eiganda eða ekki. Þó skulu gjaldfrjálsir 300 lítrar hjá hverjum eiganda.

Hver sá, sem hefur umráð yfir 300 lítrum af benzíni eða meiru hinn 1. janúar 1964, skal skyldur til að tilkynna það innheimtumanni fyrir 10. s. m. Skal hann og skyldur að aðstoða við að kanna birgðir sínar og mæla, ef til kemur.

Innheimtumaður getur krafizt upplýsinga hjá benzininnflytjendum og benzin-sölum um sölu samkvæmt verzlunarbókum til viðskiptamanna, áður en vegalög nr. 71/1963 gengu í gildi.

2. gr.

Frá og með 1. janúar 1964 skal greiða sérstakt innflutningsgjald af hjólbörðum og gúmmislöngum á bifreiðar (gúmmigjald), og skal gjaldið nema kr. 9.00 af hverju kg. Gjald þetta tekur einnig til hjólbarða og gúmmislangna, sem fylgja bifreiðum, er fluttar eru til landsins.

Af birgðum af hjólbörðum og gúmmislöngum á bifreiðar, sem til eru í landinu nefndan dag hjá innflytjendum og heilðsluverzlunum, skal greiða samanlagt jafnhátt gjald.

Hver sá, sem hefur umráð yfir birgðum af framannefndum vörum hinn 1. janúar 1964 og gjaldskyldur er samkv. reglugerð þessari, skal skyldur til að tilkynna það innheimtumanni fyrir 10. s. m.

3. gr.

Árlega skal greiða þungaskatt af bifreiðum, sem hér segir:

- a. Af bifreiðum, sem aðallega eru gerðar til fólksflutninga og nota benzín að eldsneyti, kr. 72.00 af hverjum fullum 100 kg þunga þeirra.
- b. Af bifreiðum, sem nota annað eldsneyti en benzín:

Dungi bifreiðar, kg	Þungaskattur, kr.
0—2000	8500
2000—2200	8650
2200—2400	8800
2400—2600	8950
2600—2800	9100
2800—3000	9250
3000—3200	9400
3200—3400	9550
3400—3600	9700
3600—3800	9850
3800—4000	10000
4000—4100	10100
4100—4200	10200
4200—4300	10300
4300—4400	10400
4400—4500	10500
4500—4600	10600
4600—4700	10700
4700—4800	10800
4800—4900	10900
4900—5000	11000
5000—5100	11100
5100—5200	11200
5200—5300	11300
5300—5400	11400
5400—5500	11500
5500—5600	11600
5600—5700	11700
5700—5800	11800
5800—5900	11900
5900—6000	12000

Fyrir hver 100 kg yfir 6000 kg greiðast kr. 200.00.

Sé vélskóflu, vélkrana eða því um líkum vinnutækjum, sem ganga fyrir eigin aflvél, fest á bifreið, skal ekki telja þunga slíkra véla með við útreikning þunga-skatts af bifreiðinni.

c. Af bifhjólum kr. 200.00.

Verði ágreiningur um gerð bifreiðar, sker fjármálaráðherra úr.

4. gr.

Undanþegnar gjaldi samkvæmt 3. gr. eru eftirtaldar bifreiðar:

- a. Skólabifreiðar.
- b. Bifreiðar erlendra sendisveita og erlendra ræðismanna, ef þeir eru eigi íslenzkir ríkisborgarar.
- c. Slökkvibifreiðar.
- d. Sjúkrabifreiðar.
- e. Snjóbifreiðar.
- f. Vagnar, sem renna á spori.

Eigendur jeppabifreiða eiga rétt á endurgreiðslu skatts samkv. a- og b-liðum 3. gr. með eftirtöldum skilyrðum:

- a. Þeir sanni með vottorði skattstjóra eða umboðsmanna hans, að bifreiðarnar hafi verið notaðar næstliðið ár að mestu eða öllu leyti við framleiðslu- og jarðyrkjustörf.
- b. Þeir sanni með vottorði sömu manna, að eigandi bifreiðarinnar hafi sjálfur rekið framleiðslu- og jarðyrkjustörf næstliðið ár.

Kröfur um endurgreiðslu þessa skulu bornar fram fyrir 1. október næsta skattár, ella fellur endurgreiðslurétturinn niður.

5. gr.

Gjalddagi skatts þess, er um ræðir í 3. gr., er 1. jan. árlega en eindagi 1. apríl, þó 15. maí árið 1964, og skal skatturinn innheimtast fyrir hvert ár þar sem bifreið er skrásett í ársbyrjun. Skattskyldan telst frá afhendingu skrásetningarmerkis, ef um nýskráða bifreið er að ræða, ella frá 1. janúar það ár, sem skattur er greiddur, og gildir það einnig um árið 1964. Skatturinn telst fyrir heila mánuði, þannig, að 15 dagar eða meira telst heill mánuður, en minna broti skal sleppt. Lækka skal eða endurgreiða skatt samkv. 3. gr. að rétttri tiltölu, ef skattskyld bifreið hefur ónýtt eða skrásetningarmerki bifreiðar er afhent lögreglustjóra í skrásetningarumdæmi hennar til geymslu um tíma, þó aldrei skemur en 3 mánuði samfellt á árinu, en sleppa skal annars broti úr mánuði við frádrátt skattsins, þannig, að meira en hálfur mánuður skal reiknast sem heill mánuður, en hálfum mánuði eða minna broti skal sleppt.

Kröfur um endurgreiðslu samkvæmt framansögðu skulu bornar fram fyrir 1. október næsta skattár, ella fellur endurgreiðsluréttur niður. Eigi skal endurgreiða af bifreið skatt, sem greiddur hefur verið af henni út allt árið, þótt skipt sé um eiganda að henni eða hún flutt í annað skrásetningarumdæmi, heldur skal greiðslan gilda fyrir þá bifreið allt árið, hver sem eigandi hennar er eða hvert sem hún er flutt á landinu. Endurgreiðsla skal einungis fara fram gegn framvísun kvittunar.

Skattinn skal sá greiða, sem er skráður eigandi á gjalddaga, eða síðast var það, ef bifreið er ónýtt. Hafi bifreið skipt um eiganda (nothafa), án þess að það hafi verið tilkynnt til skráningar, hvílir greiðsluskyldan jafnframt á hinum nýja eiganda (nothafa).

Við aðalskoðun bifreiðar ár hvert skal eigandi hennar eða umráðamaður færa sönnun á, að greiddur hafi verið af henni bifreiðaskattur, svo og skoðunargjald og váttryggingariðgjald ökumanns. Að öðrum kosti skal skoðunarmaður neita um skoðun á henni, taka af henni skrásetningarmerki hennar og afhenda þau lögreglustjóra,

en lögreglustjóri skal ekki afhenda þau aftur, fyrr en færðar hafa verið sönnur á greiðslu fyrrnefndra gjalda.

Skráning eða umskráning bifreiðar skal ekki fara fram nema framangreind gjöld hafi áður verið greidd af bifreiðinni til áramóta.

Sé ekki komið með bifreið til skoðunar á tilsettum tíma og gjöld af henni ekki greidd, skal lögreglustjóri eftir kröfu skattheimtumanns stöðva bifreiðina, hvar sem hún hittist, og taka merki hennar til geymslu, svo sem að framan segir.

Bifreiðaskattur, skoðunargjald af bifreiðum og váttryggingariðgjald ökumanns hafa lögtaksrétt, og skal bifreiðin vera að veði fyrir gjöldum þessum, og skal það veð ganga fyrir öðrum veðum.

Þeir, sem greitt hafa bifreiðaskatt, skoðunargjald af bifreiðum eða váttryggingariðgjald ökumanna bifreiða fyrir skattárið 1963, skulu eiga rétt á að fá gjöld þessi dregin frá samskonar gjöldum, sem þeim ber að greiða á árinu 1964, eða fá þau endurgreidd, enda sé þá skilað kvittunum fyrir fyrri greiðslu. Kröfur um skuldajöfnuð þennan eða endurgreiðslu skulu bornar fram fyrir 1. okt. 1964, ella fellur endurgreiðsluréttur niður.

6. gr.

Við álagningu skatts samkv. b-lið 3. gr. skal, þegar um hluta úr ári er að ræða, reikna skattinn samtals í heilum krónum, en aurum skal sleppt.

7. gr.

Bifreið, sem í bifreiðaskrá er talin nota annað eldsneyti en benzín, skal talin sem slík hvað skatt áhrærir, þar til eigandi eða umráðamaður sannar fyrir lögreglustjóra (bifreiðaeftirliti), að hún noti þar eftir benzín fyrir eldsneyti.

Eftir 15. maí 1964 skal eigandi eða umráðamaður bifreiðar, sem ætlar að setja í bifreið sína hreyfil, er notar annað eldsneyti en benzín, sækja um sérstakt leyfi til þess hjá lögreglustjóra (bifreiðaeftirliti).

Nú kemur í ljós, að bifreið notar annað eldsneyti en benzín, en hún hefur ekki verið skráð sem slík, og skal þá hvað skattinn snertir telja, að hún hafi verið þannig frá síðustu aðalskoðun, nema eigandi eða umráðamaður sanni, að svo hafi ekki verið.

8. gr.

Innheimtu framanritaðra gjalda annast lögreglustjórar, en í Reykjavík tollstjóri, og fer um reikningsskil eftir því, sem fjármálaráðuneytið skipar fyrir. Benzín-gjald og gúmmigjald skulu innheimt með aðflutningsgjöldum og njóta sömu lögverndar og þau.

Heimilt er að veita innflytjendum gjaldfrest á greiðslu innflutningsgjalds af benzíni. Skal fresturinn miðast við sölu af birgðum og aldrei vera lengri en svo, að gjaldið sé greitt áður en tveir mánuðir eru liðnir frá lokum solumánaðar.

Innflytjandi skal telja fram sölu af birgðum í hverjum mánuði eigi síðar en viku áður en gjaldfresti lýkur. Fresturinn skal því skilyrði bundinn, að sé gjaldið ekki innt af hendi á nákvæmlega réttum tíma, getur innheimtumaður látið lögregluna stöðva atvinnurekstur viðkomanda, þar til full skil eru gerð með því m. a. að setja skrifstofur, útsölur, tæki og vörur undir innsigli.

9. gr.

Heimilt er að endurgreiða innflutningsgjöld af benzíni, er sönnur eru færðar á, að það hafi ekki verið notað eða verði ekki notað til bifreiða. Um endurgreiðsluna gilda ákvæði reglugerðar nr. 222 frá 30. des. 1958.

10. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkv. heimild í lögum nr. 71/1963, öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 5. gr., skal skattur, er um ræðir í 3. gr., innheimtast þannig árið 1964, að af bifreiðum, fluttum milli umdæma frá 1. janúar til 18 maí á því ári, innheimtir fyrra umdæmið gjöldin til umskráningardags en hið síðara hinn hlutann.

Fjármálaráðuneytið, 22. júní 1964.

Gunnar Thoroddsen.

Sigtr. Klemenzson.

3. júlí.

Nr. 134.

REGLUGERÐ

um rekstrarstyrk ríkissjóðs til sjúkrahúsa sveitarfélaga vegna ársins 1963.

1. gr.

Ríkissjóður greiðir sérstakan styrk vegna rekstrarhalla sjúkrahúsa sveitarfélaga samkvæmt ákvæðum fjárlaga 1964, er miðast við legudagafjölda árið 1963.

2. gr.

Sjúkrahúsin falla eftir þjónustu í þrjá aðalflokka til að hljóta rekstrarstyrk. Í I. flokki eru deildaskipt sjúkrahús, þ. e. sjúkrahús með minnst þremur deildum, lyflæknisdeild, handlæknisdeild og röntgendeild.

Í II. flokki eru sjúkrahús, sem hafa sérstakan sjúkrahúslækni eða yfirlækni, auk annarrar lækniþjónustu, en falla ekki undir I. flokk. Í III. flokki eru sjúkrahús eða sjúkraskýli, sem héraðslæknar veita forstöðu.

Hver hinna þriggja flokka skiptist í tvo undirflokka, A og B. Á þessu ári skal þó ekkert sjúkrahús falla í I. flokk A.

3. gr.**Í I. flokki B eru:**

Borgarspítalinn í Reykjavík
Sjúkrahús Akureyrar.

Í II. flokki A eru:

Hvítabandið
Sjúkrahús Akraness
Sjúkrahús Ísafjarðar
Sjúkrahús Neskaupstaðar
Sjúkrahús Keflavíkur.

Í II. flokki B eru:

Sjúkrahús Sauðárkróks
Sjúkrahús Siglufjarðar
Sjúkrahús Vestmannaeyja
Sjúkrahús Árnesinga.